

סתרי אותיות

פרשת בראשית מאמר י' דהוי"ה

רבי שמעון פתח מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו וגו' [תלים קו ב]. מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה וגו' [יר מ' י' ז] באתון רשימן דמחקקין ע"ג סתימו (דסטרא) [נ"א דסרטא] דקיומא סלקן רתיכין ברתיכין קדישין. כל רתיכא ורתיכא סלקא באת רשימא. אתרשים את בקיומיה סליק בגויה החוא רתיכא. כל את ואת קאים על קיומיה דהחוא רתיכא דאתחזי ליה. מהכא סלקא מכה לאתפרשא כל את ואת ברזא דרתיכא קדישא בארבע סטרי עלמא:

רזא דאת קדמא סלקא ונחתא סליק בעטרוי לגבי מאה עלמין. לקבל דא את יו"ד סלקא ברעו דמחשבה ואסתים ולא אתיידע:

אתחפייא תחות' חד אגוזא דחפייא טמירא בטירו ואיהו רתיכא דקיימא תחות החוא רזא טמירא והחוא את קיימא בגניזו נקודה חדא תחותה. החוא אגוזא קיימא בשית סמכין וסמכין לה בשית סטריין. אינון שית סטריין גניזין בגו החוא אגוזא:

מגו סטרא (נ"א סטרא) דאת דא נפקא רתיכא חד קדישא ואיהו רתיכא גניז ולא אתגלייין בר כד נהיר נהירו דהחוא אגוזא טמירא. כדין אתגלי החוא רתיכא והחוא רתיכא טמיר וגליא:

ואיהי נפקא מגו נציצו דבוצינא כד מדיד משחתא תחות קששרא קדמא (והחוא) [נ"א והוא חד] נציצו. כד משחתא קיימא נהיר דא וסלקא ונחתא ואתמייך תחות את יוד ואיהי נקודה חדא. ולבתר אתפשט החוא נציצו ואפיק תלת ניצוצין אחרנין ואסתמכין תחות קוצא תתא דיו"ד:

לבתר נפקא מגו קשרא תניינא נצינו אחרא דנהיר וסלקא ונחתא ואסתמייך תחות את יו"ד בסטרא אחראי. (לבתר) ואתפשט החוא נציצו ואפיק תלת ניצוצין אחרנין ואסתמכין בסטרא דא תחות את יו"ד. לבתר נפקא מגו קשרא תליתאה נציצו אחרא (נ"א בסטרא אחרא) ומגו דא אתקשר רזא דחו"ל במשחתא דבוצינא:

אשתכחו לאת יו"ד נקודה עילאה תשעה סמכין על מה דאסתמייך על וכלהו רתיכא לגבי את דא כדין אתנהיר ואסתמייך על תשע סמכין אליו. וכדין נהרין מגויה תמניא אחרנין וכלהו קיימין ברזא דאת יו"ד נקודה עילאה טמירא:

אלין תשע סמכין דלתתא סלקין בשמא ולא סלקין בגין דאינון תשע דאיקרון אין סוף קיימין ולא קיימין ולא אתיידעו ואיקרון ולא ידעו כלל ואלין סלקין בשמא ולא סלקין:

ורזא דא וקאטתי בשם ה' לפני"ך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם [שמות ל"ג יט] לית אמן דיקום בהון ובשמהן דילהון ולא אתגליין למיקם בארחייהו וע"ד לא קאים משה עלייהו בגין דהווי מקדמת דרגא דיליה [דעליה] דהחוא נציצו קדמא כתיב לפניך. וכן כולהו קיימין אקדימו לדרגא דיליה וככל (נ"א ועל) דא לא קאים באורחוי דקב"ה בגין דכלהו סלקין גו מחשבה ומתמן מתפשטין אורחוי לכמה סטריין ברעותיה דקב"ה ולא אתיידעו כלל.

פרשת בראשית מאמר ה' דהוי"י

סלקא את דא באלין סמכין לעילא בטש מאן דבטש דלא ידיע ואין סוף נהיר ולא נהיר ונחתא ולא ידיע ממאן דנהיר כד נחית אתכלילן ביה אינון סמכין ואתפשט וכש אתפשט נפק חד נהורא כליל מכולן ואתחפיין ביה כמאן דעייל בחד היכלא:

ההוא היכלא קיימא בתרין סטרין דלחפייא ואתגלייא לעילא. ואינון תשע סמכין נהרין בגו ההוא היכלא ואת יו"ד אגניז בגו ההוא היכלא באינון סמכין וההוא היכלא איקרי ה"א:

זמין ולא זמין אתגלייא ולא אתגלייא כלל ברזא דא קיימא כלא לאתעטרא:

האי אית ליה חמש רתיכין דנפקי מנו ההוא נהירו דבוצינא כד סלקא לאתרה ואתכנישת לבתר דעבדת משחתא:

ואלין אקרון נפלאות ג' פלאות, רזא דא בעא דוד מלכא למיקם על חמש רתיכין אלין כד"א גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. ואלין כד נהרין וסלקין לה לאתעטא. אתעבידו חמש לנהראגו חמש דלתתא ודנפקו מינה:

ואינהו נ' פלאות נהרין וסלקין לה לעילא ואתעטן ואתקשרן גו אינון תשע סמכין אחרנין ואינון תשע סלקין לאת יו"ד לעילא לעילא:

כד נחתין ולא ידיע ממאן נחתין האי ה"א אתעטרת ברזא דאינון חמשיין ואינון פלאות דאינון חמש סמכין לגויה וכד אתעטרה ואתפשטת אתהדרת מרזא דנו"ן לגו רזא דה"א:

אתפשיטו אילין חמש סמכין לתתא וקיימא עלייהו כדין. וכד אתנהירת בכולהו כדין נפקין מינה ה' נהורין אחרנין משתנין ולא משתנין ימינא ושמאלא:

מכאן ולהלאה קיימא מלה לאסתמכא על רזא עילאה ברזא דשמא קדישא למהוי סתום דא בדא ולאשתכללא רתיכא קדישא:

ואלין חמש אינון ארבע ואינון חמש לקביל חמש סמכין. ואינון ארבע לקביל ארבע סטרי עלמא וכל חד וחד אית ליה רתיכא בלחודוי:

וכלהו רתיכין כלהו כלילן כל רתיכא ורתיכא בנהורא חד וכל נהורא ונהורא אתכליל באינון סמכין, וכל סמכא וסמכא אתכליל באת ה"א והאי את ה"א אתכליל באינון תשע סמכין וכל חד וחד אתכליל באת יו"ד נקודה עילאה קדמאה למהוי כלא חד:

מהכא אשתכחו רתיכין דסלקין על את ה"א מתתא לעילא כ"ה רתיכין ורזא דא יברכו כ"ה מתתא לעילא:

מאת ה"א ולעילא תשע רתיכין דקיימין בלחודוי בלא חושבנא עד רזא דיו"ד וכלא אסתים בגויה. מכאן ולהלאה רזא דשמא קדישא דאתעטא באינון רתיכין ולאשתכללא דא בדא באלין אתוון ידוד.

פרשת בראשית מאמר ה' אחרונה דהוי"ה

אר"ש קב"ה איקריראשון דכתיב [דברים ו' ד'] ה' אלקינו ה' אחד. קב"ה איקריראשון דכתיב [ישעי' מ"ד ו'] אני ראשון, קב"ה איקריראשון דכתיב ואני אחרון [שם] בריך הוא וברוך שמה לעלם ולעלמי עלמאי:

ה"א רזא דכתיב ואני אחרון דא ה"א בתראה דשמא קדישא רתיכא קדישא באחרון דכתיב ואת אחרונים אני הוא [שם מא ד] אחרון ואחרונים כלהו ברזא חדא אתכלילו אלין באלין. רזא דה"א אינון ד' ואלין ד' דאיקרון אחרונים כלהו קיימין מסטרא דלעילא ומסטרא דלתתא:

רתיכא דא מיכאל גבריאל רפאל אוראל אלין אינון ארבע וחדא נקודה דקיימא עעלייהו אינון ה"א ולא איקרירא ה"א דא אלא ברזא דאלין ארבע ונקודה בתראה דשריאי עלייהו. ורזא דה"א דא דל"ת הות וההוא נקודה דשריאי עלייהו באמצעיתא אתעביד ה"א:

וברזא דחנוך אית ה"א אחרא לתתא דקיימא מתקשרא בהאי ה"א וחלא חוכדין איהו עידן למבכי וסימניך אהה ה':

בגין דסחרני בישא לתתא חפייא כגוונא דל"ת וסחרא לאלין ארבע ולהאי נקודה וקיימא בהאי נקודה קליפא תקיפא לחפייא עלה. וכדין אתכסיאת סיהרא ונהירו דילה אתחפייא וכדין אתייהב רשו למידן עלמא בדינין בישין. ורזא דהא ה"א בתראה דתרווייהו בחד נקודה ה"ה דהא כדין דינא אתייהב ברזא דכתיב [דניאל ד' יד] בבגורת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת וגו':

רתיכא דא קיימא בה"א בתראה לא איתפרשן דא מן דא לעלמין. ובכל אתר דישתכח מיכאל דאיהו רישא לאלין תמן איהי שכינתא כלא אתקשר דא בדא ואינון מתקשרין גו' ההוא נקודה וכלא ה"א:

וכד איהי חד ה"א אל"ף או את יו"ד קדמא לה ואיהי בחד נקודה כדין איהי אתיאי לאוטבא לעלמא א"ה או י"ה דהא קליפא בישא איצברת מקמה ולא חפייא עלה, הא"י קיימא ברז"א ד"א:

כגוונא דא לית לך שמא קדישא באתוון רשימין דלא קיימא בההוא את רתיכא דיליה בההוא שמא על מה דאיסתמיך וההוא רתיכא סמכא דיליה דלית לך מלכא דלא אתי בחילוי ולא אשתכח יחידאי, וע"ד ידוד צבאות כלא כחדא דלא איתפרשן רתיכין מן שמא קדישא וכל את ואת כליל בגויה רתיכא דיליה וכדין כלא איהו שמא קדישא האי את ה"א אית לה רתיכא באינון שליטין לתתא בגין דאת דא איהי באתגלייא זעיא דמן חברייא אבל כלהו אתיין אחרנין לית לון רתיכא לאתכללא באינון אתוון באלין תתאי, בר האי בגין דאת דא אתכליל בתתאי דלבר ואתוון אחרנין אתכלילו בהון רתיכין קדישין דלאו אינון לבר, בר כד מתחברן היכלין בהיכלין תתאי בעילאי אבל לא איתכלילן באינון אתוון למהוי חד את:

ובגין כך כל את ואת משמא קדישא איתכליל ביה רתיכיה בגויה [כל שמא ושמא מן שמהן קדישין אתכליל רתיכא קדישא בגויה] דא הוא שמא קדישא כדקא יאות וכן לכל את ואת מאינון ארבע ואינון ארבע אתוון אינון רזא דרתיכא למאן דלא אתיידע ולכל את ואת אית ליה רתיכא דאתכליל בגויה ואתרשים בההוא את ממש:

האי ה"א איהי תריסר והאי נקודה דקיימא לעילא איהי תליסר ואינון תליסר מכילן דרחמי לתתא כבוונא דלעילא הני תריסר אינון תריסר תחומין ואינון לד' סטרי עלמא תלת תלת לכל סטר:

ואינן תלת אינן תשעה לכל סטר. לסטר מזרח תשעה לסטר מערב תשעה לסטר צפון תשעה לסטר דרום תשעה והאי נקודה דקיימא עליהו באמצעיתא אשתכח האי נקודה דאשלים לכל סטר לעשרה בגין דקיימא באמצעיתא, לסטר מזרח עשרה לסטר מערב עשרה לסטר צפון עשרה לסטר דרום עשרה עשר ספירן לכל סטר ואלין אינן מ' אתון דקיימין ברזא דבראשית לתתא ברזא דשמא קדישא ותרין (אזנין) [אינן] לאחדא בימינא ושמאלא וכלהו קיימין ברזא דה"א:

השתא אשתכח דה"א דא בכל אינן רזין עילאין בההוא רתיכא קדישא באינן תריסר ברזא דעשר ספירן ברזא דמ"ב אתון מחקקן דבשמא קדישא כלא אתכליל בהאי דיוקנא דה"א:

וכלהו קיימי באלכסונא ברזא דנקודה דקיימא באמצעיתא דאכרע לכלהו באורח מישר סטרא דא בסטרא דא וכן לד' סטרין כלהו קיימי במתקלא תקלא דקיימא לאתקנא כלא:

ברזא דא אתבריא ואתתקנו כל הני תתאי ע"ד כתיב [בראשית א' כו] ויאמר אלקים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו נעשה ודאי איהו ה"א וכל נהי דקיימין לתתא ואתאחדו בה בדיוקנה ממש כמא דאיקרי ה' בר מה דאית חדא לעילא במה דלא אתחזי כלל בדיוקנהא ולא איתרשים בה לאיתחזאה:

כד אקרי ה"א אזדמנת בכל הני רזין איהו כלא בגין דא קיימא האי נקודה גו אמצעיתא בגין דאיתאחידת בכולא אלין דלסטר מזרח אתאחידת בה ואיהו עמהון [אלין דלסטטר דרום אתאחידת בה ואיהו עמהון. אלין דלסטטר צפון אתאחידת עמהון ואיהו עמהון] ובג"כ איהי בכלא. וכלא בה וכלא ה"א. וע"ד כתיב נעשה אדם וכתיב ויאמר אלקים כלא איהו ברזא עילאה כדקא חזי:

וכל הני רזין וכל רזין עילאין כלהו אשתמודען בהני אתון ואתרשימו בההוא את ממש לאתיחדא שמא קדישא כדקא יאות וכלא רזא עילאה בשמא קדישא. עד הכא איתרמיזת חכמה עילאה ברזא דאת ה"א בתראה דאתון ארבע. זכאה חולקיה מאן דעאל ונפק וידע אורחוי דקב"ה למיעל בלא כיסופא לעלמא דאתי:

פרשת בראשית מאמר אות ו' דהוי"ה

רזא דאת ו"ו רתיכא קדישא עילאה דקיימא בקיומא שלים האי אתפלג לתרין אתון דאינן תרין ווי"ן ו"ו דא כגוונא דדא ואינן תריסר רזין עילאין:

האי ו"ו עילאה איהו קיימא בחמש סמכין עילאין דקיימא עליהו את ה"א עילאה. והאי ו"ו אע"ג דאיהו שית ורזא דשית איהו חמש ורזא דחמש וכלא איהו כדקא חזי.

פרשת בראשית מאמר קו השמאל של ה' דהוי"ה

שירותא בסטהא דימינא רזא דנהירא קדמאה דא קיימא על רתיכא חדא דאיהו תלת תלת ולא ארבע ואע"ג דלית רתיכא אלא בארבע כלא הכא ברזא בתלת תלת כמה דאתון אזלין בשמא קדישא ובג"כ כלא אזלא בתלת תלת:

את ה"א דקאמרת איהי רביעתא דאתון ובג"כ רתיכא דילה איהי בארבע כלא ברזא בתלת תלת כמה דאתון אזלין בשמא קדישא ובג"כ כלא אזלא בתלת תלת. את ה"א דקאמרת איהי רביעתא דאתון רבג"כ רתיכא דילה איהי בארבע ואע"ג דאיהי בארבע איהי בתלת תלת וכלא אזלא בארז מישר לסלקא דא כגוונא דדא למהוי חד:

רתיכא דלסטר דרום דאיהו ימינא (ההוא רתיכא) (נ"א ל"ג) בתלתא די נפקא מגו בוצינא כד סלקא רוחא דנשיב ב"ב רוחין (נ"א ב"ב ריחין דביסמין דסלקין רוחין וכו') דסלקין ריחא ולא סלקין כליל בתלת גוונין נהיר בנהירו אישתאב בגווה חד להיט באשא וחד להיט במיא וחד להיט ברוחא והאי אתפרש והוי תלת:

האי רוחא כד אתפרש והוי תלת גוונין אלין לאו אינון אשא ולא אינון מיא ולא אינון רוחא אלא האי ריחא כד אתפרש כל חד וחד נהיר ולהיט ויהיב תוקפא לאתר דעליה ולבתר אתעביד סמך תחותוי:

גוונא חד אתלהיט ואתקף ביה אשא דאתכליל בהאי סטרא דימינא גוונא אחרא אתלהט ואתקף ביה מיא דאתכלילו בימינא גוונא אחרא אתלהיט ואתקף ביה רוחא דאתכליל בהאי סטרא דימינא ואלין תלת גוונין אינון רתיכא דא לסטר ימינא ברזא דאת ו"ו:

ואלין אינון כינויין דאית ביה בקב"ה ברזא דאינון שמהן דאיקרי בהו וע"ד שמא דקב"ה איקרי בכמה שמהן וכלהו אתכלילין בכל רזא ורזא מאלין סטרין עילאין דאינון שמהן דלא נמחקין:

סטר דא דאיהו ימינא איקרי אל רתיכא דילה איקרי גדול בכללא כד אתפרשן האי רתיכא דאלין אינון תלת גוונין הכי אינון שמהן איקרון גדול"ל חסין קדו"ש. הני אינון רתיכא לימינא דאיקרי אל רזא עילאה מאינון שמהן עשרה כמה דאוקימנא:

הני תלת גוונין דאינון רתיכא לסטר ימינא להטין ונהרין לתתא (נ"א ל"ג לתתא) וכל גוון וגוון מהני תלתא אתפריש לתרין אחרנין לכל סטר עד דעאלו בחושבנא תלת תלת ואינון תשע והאי ימינא דעלייהו רכיב אשלים לעשרה. אוף נמי כל הני איקרון ספירן עילאין וזעירין וכולהו מדין [פי' מדות] דקב"ה:

תרין דנפקו מגו גוון חד דאתתקף ביה מיא חד איקרי רחום וחד איקררי חנון אלין אינון מההוא גוון דאיתתקף במיא (נ"א ביה מיא) תרין דנפקו מההוא גוון דאיתתקף ביה אשא חד איקרי ארך אפים וחד איקרי רב חסד אלין אינון מההוא גוון דאתתקף ביה אשא. ברין דנפקו מההוא גוון דאתתקף ביה רוחא חד איקרי חסיד וחד איקרי סולח. וברזא דספרא דחנוך האי איקרי טוב והאי איקרי ישר וסימנך טוב וישר ה' [תהילים כ"ה ח']:

ומאלין מתפרשין נהורין לתתא וכולהו רתיכין אלין לאלין וכלהו כלילן בסטרא דימינא. וכלהו חד לגבי האי סטרא וכלא ברזא דאת ו"ו.

פרשת בראשית מאמר קו ימין של הו' דהוי"ה

שירותא בסטרא דשמאלא רזא דחשוכא דמתפשטא בחשוכא לתתא עד דאיתברי מניה גיהגם מלהטא מההוא חשוכא דאשא תקיפא בומקא איבמא והכא מלהטין שביבין תקיפין דנגדין ואתמשכן לתתא וכלהו מגו חשוכא דאיהי שמאלא להאי סטרא:

בר בוצינא סלקא מגו מדידו דמשחתא נהיר לסטר (נ"א דנהיר מסטר) ימינא ומההוא נהירו נהיר לגבי חשוכא ומטין לגבי ההוא אשא נהורין וקרבין לגבי ההוא אשא לגבי ההוא ימינא ונהיר מניה:

כדין אתפשט ונהיר מגו בוצינא רוחא אחרא דנהיר (נ"א דלהיט) מלהטא הא איהו אתפשט למהוי רתיכא לההוא סטר דשמאלא. אתפשט ברזא דתלת גוונין לגבי האי סטר דאיכרי צפון והאי רוחא לא סליק בבוסמין ולא ריחא בגין דהאי שמאלא איסתמך על ההוא רוחא דאתפרש בתלת גוונין אלין:

אלין גוונין נהרין בתלת סטריין דאשא דאיהו סטרא דשמאלא. אשא גוון חשוך אשא גוון סומקא אשא גוון אוכמא. הני תלת גוונין דמתפרשן מההוא רוחא דנפקא מגו בוצינא סמכין לתרין סטריין:

גוונא חד אתלהט ואתתקף ביה אשא גוון חשוך דאיהו בסטר שמאלא. גוון אחרא אתלהט ואיתתקף בה אשא גוון סומק דאיהו בסטר שמאלא. גוונא תליתאה אתלהט ואתתקן ביה אשא גוון אוכמ דאיהו בההוא סטר שמאלא:

ואלין תלת גוונין אינן רתיכא חדא לסטר שמאלא ברזא דאת ו"ו אלין איקרון כינויין להקב"ה ברזא דשמאלא חד איכרי אדיר וחד איכרי חזק וכלא בכללא חדא איכרי גבור בגין דסטרא דא דאיכרי שמאלא איהו אלקים. והא אוקימנא לכמה סטריין איכרי אלקים:

הני תלת גוונין דאינן בסטר שמאלא מלהטין נהרין לתתא וכל גוון וגוון מהני תלתא איתפריש לתרין אחרנין לכל סטרא עד דעאלו בחושבנא תלת תלת אינן תשעה כמה דאוקימנא בסטרא אוחרא. והאי שמאלא דעלייהו רכיב אשלים לעשרה:

תרין דנפקו מגו גוון דחד דאתכליל גו אשא גוון חשוך חד איכרי שופט וחד איכרי דיין כמד"א [תהלים נ' ו'] אלקים שופט וכתוב [שם ס"ח ו'] אבי יתומים ודיין אלמנות אלקים:

תרין דנפקו מגו גוון חד דאתכליל מגו אשא סומקא חד איכרי כביר כח וחד איכרי איש מלח ה. תרין דגפקו מגו גוון חד דאתכליל ואתתקף גו גוון אשא אוכמא חד איכרי פוקד עון וחד איכרי משלם גמול:

ומהכא אתפרשן לתתא לכמה גבורין [וכולא מהני ג' גוונין דקאמרן. וע"ד כתיב [שם ק"ו ב] מי ימלל גבורות ה' בגין דלית לון חושבנא וכלהו (מלין) [כלילין] בסטר שמאלא ובכלהו איכרי קב"ה, וכלהו רתיכין לתתא לכל סטר וסטר. וכלא ברזא דאת ו"ו:

בגין דכל את ואת מהני ד' אתוון דברזא דשמא קדישא כלהו קיימין על רתיכין קדישין סמכין על מה דאסתמיכו וכלה רשימין עלייהו כל חד וחד כדקא חזי ליה, ואלין רתיכין אינן כינויין לההוא שמא קדישא על מה דקיימי:

ועל דא מאן דאתי לייחדא שמא קדישא אצטריך למנדע כל חד וחד מאינן שמהן דכנויין על מה קיימין ומאן איהו שמא דשליט עלייהו [דהא מהכא מתפרשן לתתא עד דמטו לאינן שליטין ממנן דאינן רתיכין לתתא וכלהו אשתמודעין ברזא דההיא שמא דשליט עלייהו] ובההוא סטרא דקיימין רתיכין. וכלא ברזא דשמא קדישא באלין אתוון ד' דאקרי קב"ה בההון. זכאין אינן צדיקיא דאינן אזלין באורח מיישר זכאין אינן בהאי עלמא וזכאין בעלמא דאתי דקב"ה רחים להון.

פרשת בראשית מאמר קו האמצעי של ה' דהוי"ה

שירותא בסטרא דא ובסטרא דא:

פתחא דא איהי כלילא מכל הני דקאמרן ודא קיימא על רתיכא עילאה ואיהי רתיכא דקיימא ברזא דאת ו"ו דאיהו (נ"א דא איהו) ו"ו כלילא דכל הני דא קיימא ברזא דכל שית סטרינ עילאין דא קיימא על רתיכא חדא דאיהו תלת בימינא. ושמאלא נפקא מגגו בוצינא כד סלקא ררוחא (נ"או) דנסיב ב"ב ריחין דבוסמיא דסלקין ריחא ולא סלקין. האי רוחא נהיר בנהירו ודא איהו רוחא דאיהו שלמא ואיקרי שלמא:

ודא רוחא כד אתפרש אתפרש בתלת גוונין מלהטין באשא ורוחא ומיא כמה דאתמר בימינא וכד אתפרש כל חד וחד להיט באתריה ויהיב תוקפא:

האי נהירו דאתפשט מההוא (נ"א מהאי) רוחא לכל סטרא וסטרא מהני תלתא גוונא חדא להט באשא ואתקיף ליה. גוונא אחרא להיט במיא ואפיש ליה. גוונא תליתאה להיט ברוחא ונהיר ליה כארגוונא מלהטא בתרן סטרינ אלין. ואלין תלת גוונין איגון רתיכא חדא ברזא דאת ו"ו ואיהו רזא דאת ו"ו:

ואלין אינון כינויין גאיקרי בהון קב"ג כמה דאתמר דקב"ה איקרי בכל הני שמהן ואלין כינויין אתכלילן ברזא דשמא קדישא דהאי סטר (נ"א שמא) אמצעייתא איקרי ביה. ואע"ג דהאי איקרי ברזא דאת ו"ו דא נטיל כל שמהן עילאין ותתאין וכל ד' אתוון דשמא קדישא ביה אחידן בגין דנטיל לכל סטרינ עילא ותתא ודא רזא יה"ו הכא תלייא שמא דא:

ואיהו ידו"ד נטיל תרין אתוון לעילא ונטיל חד לתתא ואיהו קאים באמצעייתא בין עילא ותתא ומתרין סטרינ כדקאמרן:

רתיכא דיליה איקרי נירא בכללא כד אתפרש האי רתיכא דאיהו האי רוחא כדקאמרן ואתפרש לתלת גוונין אחרנין דאיקרון נורא אמ"ת נוצ"ר חס"ד. הני אינון הני תלת דאינון רתיכא קדישא להאי סטרא דקיימא באמצעייתא:

הני תלת גוונין דאינון רתיכא קדישא דאת ו"ו להטין ונהרין לתתא וכל גוון מהני תלתא אתפרש לתרין אחרנין לכל סטרא עד דאתעבידו בחושבנא תלת תלת לכל סטר ואינון תשעה והאי שמא קדישא דשליט עליהו אשלים לעשרה:

וכל חד וחד מהני סטרינ תלתא דקאמרן ימינא ושמאלא ואמצעייתא כל חד וחד ברזא דרתיכין דיליה איהו עשרה בגין דכלא עילא ותתא באשלמותא חדא אינון עשר ספירן עשר אמירן וכל הני רתיכין בההוא סטרא דשליט עליהו איקרון עשר ספירן עשר אמירן ובג"כ כל חד וחד מהני סטרינ סלקא לעשר רתיכין לכל סטרא עדדסליק כל חד וחד לחושבן סגיא. ות"ח כל רתיכין אלין כד מתפרשן לסטרייהו כלהו איקרון בההואי שמא דשליט עליהו וברזא דההוא את ממש לתתא:

תרין דנפקו מגו נקודה חדא חד איקרי נושא עון וחד איקרי עובר על פשע אלין אינון מההוא גוון דאתתקף ביה מיא, תרין דנפקי מגו גוון דאתתקף ביה אשא חד איקרי מרום וחד איקרי רם:

וברזא דחנוך שמהן אלין כלילן ברזא דעלמא דאתי והכא בהאי סטרא בוחן לבות מרום כמד"א [תהלים י' ה'] מרום משפטיך מנגדו, וכתיב (שם צ"ג ד') אדיר במרום ה', ואע"ג דשמא דקא קאים בעלמא דאתי הא כתיב מרום ועל דא אשתתף עלמא דאתי בכל הני והכי איקרי אלקים כגוונין דשמאלא וכלא חד:

גוונא תליתאה אתתקף ביה רוחא אינון תרין דנפקו מניה חד איקרי שוכן עד וחד איקרי קדוש, ומאלין אתפרשן נהורין לתתא וכלהו רתיכין אלין לאלין וכולהו כינויין דאיקרי בהו קב"ה וכלהו אשתמודען בסטר דשליט עלייהו.

פרשת בראשית מאמר נצח הוד שבו'

כגוונא דא אית סטריין תלתא דנפקין מגו אלין סטריין עילאין דקאמרן דאינון ימינא ושמאלא ואמצעיתא ואלין נפקין לבר מנייהו וקיימין תרין מנייהו לבר וכלהו נטלי רתיכין לתתא כגוונא דאלין עילאין ולא עילאין כגינייהו:

ואלין דלתתא דנפקי מגו אלין סטריין עילאין דקאמרן אינון כגוונא דילהון חד איקרי ימינא וחד איקרי שמאלא וחד דקאי באמצעיתא גו ההוא אמצעיתא דקאמרן וכלהו כלילן בהני תלת עילאין וכלהו כלילן ברזא דאת ו"ו דכליל כלהו וכלהו ברתיכין ידיען מתפרשן בסטרייהו:

ואלין לא איקרון בשמהן ידיעאן בר באינון כינוין דלתתא כגוונא דאינון כינויין עילאין ואלין תתאין אהדן בעילאין והני תלתא אוחרנין כלהו רתיכין לבר והא אוקימנא:

ת"ח הני תרין קיימין אינון סמכין דלבר ואינון ימינא ושמאלא ואיקרון חסדי דוד ואלין צבאות רתיכא דילהון תרין דקיימין ועבדין שליחותא בבניאי קשוט:

ומתמן מתפרשין עובדין בעלמא באתגלייא ורזא דא דכתיב (תהלים קיא ב) גדולים מעשה ה'. גדולים דנפקי מן גדול ואלין איקרון רחמיך רבים ה' (שם קיא קנו) איה חסדיך הראשונים ה' (שם פט נ) זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה (שם כה ו) ואע"ג דאוקימנא דאינון לעילא [אוף הכי מתפרשן לתתא כגוונא דלעילא דכתיב כי מעולם המה מעולם המה לעילא] מעולם המה לתתא:

ועל דא לא איקרון בשמהן כגוונא דאיקרון בשמהן אינון דלעילא אואינון כגוונא דלעילא אבל אינון בכללא אינון דקיימי לבר ואינון סמכין דאורייתא דנפקי מרתיכין עילאין ואלין הוו [דאדכר] דוד מלכא ודא איהו דאדכר תדיר בכללא כמה דאוקימנא:

ת"ח כל הני שמהן עילאין מאינון עשרה דקאמרן דלא נמחקין יאית הוא רתיכין אלין דילהון דאינון שמהן דאיקרון כינויין אמאי נמחקין:

אלא רזא דא הא אתמר גו ספרא דרב המנונא סבא דכל הני שמהן עילאין אינון קיימין כגופא לנשמתא עילאה דלא אתידע ולא אתגליין ואלין כנויין אינון לבושא לגופא כגוונא דאגוזא דאית קליפה לקליפה או אילין לבלבין דאית לון קליפה לקליפה ומוחא לגו:

הכי נמי דא אלין עשרה שמהן כלהו כגוונא דהאי קליפה למוחא ואע"ג דכלהו מוחא כלהו נהורין עילאין ובוסמין עילאין לית מאן דקאים בקיומיהו אבל כלהו כגוונא דקליפה לגבי מה דלא ידיע

ולא קיימא בחכמתא כלל וכ"ש רזא דאין סוף, דוהני כינויין איגון קליפה לגבייהו וכולא דא לגו מן דא ומוחא סתימאה לגו בגו דלא אתיידע כלל, ועל דא קליפה בתרא הלא איכפת לן, ואע"ג דנמחקין עם כל דא לא אתיהיב רשותא למחקא אפי' אות זעירא דאורייתא:

ואי תימא אי הכי האי ה' בתראה דקאמרן איהי קליפה בתראה לגבי אלין לאו הכי קליפה איהי לגבי אלין עילאין אבל לגבי אינון כינויין לאו דהא לא משתמשי בה אלא אינון שמהן עילאין ולא אינון כינויין:

אלא כד איהי סלקא לאתעטרא לעילא ולא תאחדא ברזא דימינא ושמאלא כל הני רתיכין דאינון כינויין כלהו סחרין לה וחפיין עלה סחרנהא כבעלה לאתתא דפריש גדפיה עלהא הכי אינון פרישי' גדפין דבעלה עלהא וחפיין לה בכל סטרא ואיהי משמשא בבעלה וסימנא דא [יחזקאל ט"ז ח] ואפרוש כנפי עליך [רות ג' ט] ופרשת כנפיד על אמתך:

ובג"כ אינון לגו ואינון לבר ואיהו לבר קיימא לבר קיימא לגו וכלא שפיר איהו. זכאה חולקיהון דאינון דידעין למיזל באורה מישר דלא יטעין לימינא ושמאלא כמה דאוקימנא כי ישרים דרכי ה' [הושע י"ד י].

פרשת בראשית מאמר ספירת היסוד שבו'

מבועא דבירא דלא פסיק לעלמין האי קיימא קיומא לקיימא כלא כלהו עיאיין וכלהו תתאין קיימין בהאי לרחמא דתיאובתא בגין דאיהו תיאובתא לעילא ותתא לאנהרא אנפין ולאשקאה גנתא:

בהאי לאו רתיכא קיימא ביה לאתגליא אלא כלא איהו סתים בסתימו ולא קיימא באתגליא אלא כלהו שמהן עיאיין וכלהו רתיכין כלהו אתאן לגביה בלחישו:

כד אינון שמהן אתיין לגביה אלין רתיכין פרישאן וחפיין לכל סטריין לדרגא דא ולדרגא דלתתא ואלין איקרון גדפין דבעלה לחפייא על כלא. והאי דרגא עאל בלחישו כמבועא גו בירא דלא פסקין מימיו לעלמין ולא אתפרש מבועא לעלמין וכלא איהו באר דכתיב [במדבר כ"א יח] באו חפרוה שרים. [בראשית כו יט] באר מים חיים, והא אוקימנא:

האי מבועא דבירא איהו סתים לגבי ההוא בירא דעאל לגביה בלחישו והאי כרי גו ההוא נקדה דקאמרן רזא דה"א בתראה וכרי בה ועאל לגבה ולא אתיידע כלל:

והאי איהו כמא דאוקימנא לעיל דכד אלף אתחבר בה"א או יו"ד האי ה"א איהי בנקודה חדא לאוטבא לעלמא כגון א"ה או י"ה כדין ההוא מבועא דבירא [כרי] גו ההוא נקובה ועאל לגווה ולא אתיידע:

וכדין ההיא נקודה קיימא ברזא דקדש הקדשים. וע"ד רזא דדוכרנא דילה איהו ברזא דקדש הקדשים [באתר] דמפקנו דרוחא קיימא בבי גרונא א"ה י"ה בגין דהאי איהו אתר דקיימא קדש הקדשים קול גדול ולא אשתמודע ולא איהו רוח ממש [וכדין איהו קדש הקדשים ודאי וקיימא באשלמותא דכולא לאנהרא מעילא ומתתא]. וכדין איהו ה"א בחיבורא דאינון אתוון עילאין וכלא שמא חדא לאנהרא מעילא ומתתא (נ"א לתתא):

כד כרי האי מביעא בהאי דקודה ועאל בגויה כדין כל אינון שמהן עילאין וכל אינון סטריין עלאין דקאמרן כלהו עאלין בגויה בתיאבתא ברוחא שלים לעילא בתיאובתא עאלין בה ולא במלה אחרא כולא ברוחא ולא בגופא כבעלא דאשתליל מכל לבושו בשעתא דאתי לאזדווגא באיתתיה. ה"נ כל אינון רתיכין דקאמרן דלעילא ותתא כלהו סחרין לה ואינון חפיין עלה ובעלה אשתליל מכלהו. ועל דא לא אתיין כל אינון שייפין לאתחברא בה אלא ברוח ממש וכדין כלא איהו רעותא חדא:

וע"ד בשעתא דקב"ה זמין לגבה וישראל לאו אינון זכאין דאינון [יהוה] פתילה לאנהרא. מה כתיב פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם. פשטתי את כתנתי אלין אינון כינויין דקאמרן דכלהו כד מתחברן אינון כתננתא דקב"ה וכד איהו זמין לגבה איהו אשתליל מכולהו לאתחברא בהדא וע"ד פשטתי וגו' לאתתקנא ולמהוי זמין לאוטבא לךך ואת לא מתתקנא כדקא יאות השתא איככה אלבשנה ואתהדר ואסתלק מינה (נ"א מינך):

רחצתי את רגלי איככה אטנפם הא אסחית רגלי מההוא טינופא ומאי איהו בגין דכד אתתקנתי ואזדמנתי לגבך אעברית ההוא סטרא אוחרא מסאבא מקמי רגלי השתא איככה אהדר לשוייא ההוא טינופא לחפיא על מקדשא הואיל ואת לא זמינת בתיקונך לאתתקנא לגבאי, הכא אוליפנא דכד רוח מסאבא אתעבר מעלמא כדין אתרבי (נ"א אתדכי) כלא עילא ותתא [וכד כ"י זמינא לגבי קב"ה כדין זוהמא לא שלטא בעלמא וכולא אתרבי עילא ותתא] ועל דא רחצתי את רגלי איככה אטנפם כמלקדמין:

ובגין כך כל אינון כינוין אתפשטו בשעתא דהאי מבוועא כרי בההוא נקודה ואסתים בגויה וכדין כד ההוא מבוועא אסתים בגויה כדין כלא אנהיר ובירא אתמליא מההוא מבוועא דעאל בגויה ואסתים ביה בחחשאי אינון כינויין חפיין עלה ואתפשטו לסטר דא ולסטר דא [ואיהי קיימא עם בעלה בדבוקא חדא דהא אשתלימו מכולא בעלה ומטרנותא וכלהו עלאין ותתאין כלהו סחרין לסטרא דא ולסטרא דא. הרנ"ש]:

והני אינון גלידין דאגוזא קלישא דקיימא וחפיא לגו על מוחא וההיא קליפא תקיפא איתברת ולא קיימא תמן וכדין כלא איהי ברזא עילאה למיהך ברזין אלין. זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

פרשת בראשית מאמר צורת אות ה' שבשם הוי"ה

דיוקנא דאתוון ברזא קדישא ה"א תתאה דקאמרן רזא דמקדשא סיהרא כד שלטא ואתקשטת לגבי שמשא לקבלא נהורא מניה אינון קיימין כתרין רחימין דא לקבלדא ואינון בתולאן דקיימין בהדה אתקשטן ואתתקנן בתיקונין חדא בתראה וחדא לקמאה וחדא מסטרא דא וחדא מסטרא דא ואיהי קיימא באמצעיתא:

ושבעין ותרין סנהדרין קיימין כפלגו גורן עגולה למיעבד גופא לסיהרא לאתקשטא מטרונת אלגבי בעלה ואיהי קיימא כגוונא דא כפלגו סיהרא:

ודא (נ"א והדא נקדא באמצעיתא. דההיא נקודה נטלא נהורא מן שמשא לאנחרא לכל גופא ורזא דא נקודה דקיימא כפלגו דעינא דכולא קיימא בההיא נקודה דקיימא באמצעיתא אע"ג דלא אתחזיין בסיהרא:

ת"ח לית לך עיגולא בעלמא דלא איתעביד מגו נקודא חדא דקיימא באמצעייתא ובגין כך עיגולא דסיהרא מגו חד נקודה דאסתים בגווא באמצעייתא אתעביד כלא והאי נקודא דקיימא באמצעייתא נטיל כל נהורא ואנהיר לה לגופא ואתנהיר כלא:

רזא דרזין לאינן דמסתכלין ברזי דחכמתא. האי ה"א דאיהי פלגו דגופא דסיהרא ואיהי בעיגולא כדאמרן בגו ההוא נקודה דקיימא גו אמצעייתא אמאי איהו פלגא. לאו [פלגו] אלא סתימא מסטרא דא ופתיחא מסטרא דא כנקבא דפתיחא לגבי דכורא לקבלא ליה בגווא ולאתנהרא מניה ולאתחברא בהדיה ועל דא איהי פתיחא לגביה לקבלא ליה וכדין (נ"א ובגין דא) איקרי ה"א מאי ה"א כמאן דאמר הא אנא:

וכד איהי אתנהירית מניה ואתחברו דא בדא וסיהרא מכלא ובאתרה דאיה וה"א פלגו דסיהרא אתעביד מ"ם סיהרא בשלימו:

וקיימא כגוונא דאימא עילאה דאיהי מ' סתימא כמא דאוקימנא ברזא דלסרבה המשרה (ישעי' ט' י) והשתא קיימא סיהרא באשלמיתא עלמא תתאה כגוונא דעלמא עילאה ודא איהו רזא דאת מ':

ות"ח את דא מ' לאו איהו אלא בעיגולא כיון דקיימא סיהרא תאשלמות אוכלא מרזא דאת ה' כמא דאתמר [לעיל]. (על) [עאלת] איהי בקדמיתא פתיחא באזא דה"א לקבלא לבעלה ולבתר דאשלים מניה איתמליא באשלמות אאתעביד מ' כגוונא עילאה דעלמא דאתי כדקאמרן ובג"כ ה"א עילאה ה"א תתאה מ' עילאה מ' תתאה כלא דא כגוונא דא ודא איהו רזא חדא עילאה ותתאה כחדא:

ת"ח עלמא עילאה איהי פתיחא בקדמיתא ברזא דה"א וכד אתמלייא מאינן שבילין אילאין ואתנהרא לאנהרא אתפשטת ואשתלים ואתעביד מ' וכלא ברזא חד.

פרשת בראשית מאמר צורת אות ו' שבשם הוי"ה

דיוקנא דאת ו"ו ברזא קדישא. האי את עלמא דלעילא פשיט פשיטו לאנהרא לתתא וההוא פשיטו איהו בשית סטרין כלילן כחדא בחיבורא חדא דא כגוונא דדא ודא כגוונא דדא וכלהו מתחברן באינן רתיכין דילהון באת דא:

והאי את איהו רשימו דבשית סטרין כלילן בחדא ודא הוא דאנהיר לסיהרא ברזא דשית סטרין כלילן דהא כד מתחברן כחדא פשיטין מפשיטו כלא דיוקנא דו"ו דיוקנא דאדם ואע"פ דאינן שיתא סטרין לא איתחזו בפשיטו בר חד גופא:

רזא דרזין לאינן דמסתכלין באורח מישר בדיוקנין דאתון הכא בהאי את כלהו בחיבורא דא לאחזאה דכלהו קיימין בקיומא דגופא דאיהו נטיל כלא וכד האי את דאיהו ו"ו קיימא הכי בחיבורא חדא הא איהו זמין לגבי נוקבא פשיט ואשתליל מכלא רזא דיוקנא דגופא דיוקנא דאדם וכד מסתכלין (רזין) [נ"א תרין] דרועין מסטרא דא ומסטרא דא מתחברן בהאי (נ"ל בהדי) גופא דלא אתחזיין בר גופא בלחודוי בגין דכלהו כלילן ביה:

אימתי אתחזון בשעת אדאת דא אתפשטת ואיקרי אלף כדין תרין דרועין דא מסטרא דא ודא מסטרא דא וגופא קיימא בינייהו באמצעייתא:

ועל דא אלף רישא לכל אתוון בגין דתיקונא דא כד קאים איהו רישא לכל מאן (נ"א מאי) דנפיק מעלמא דאתי ואע"ג דרזין עילאין אחרנין נאמרו ברזא דאל"ף אבל דא איהו ברירו דרזא דמלה כמה דאיהו בספרא (דא) [דאדם] והכי איהו ברירו דרזא. ומהכא אתפשטו אתוון אחרנין כלהו בסטרייהו כל חד וחד כדקא חזי ליה:

ואת דא כלא איהו חד ו"ו ואל"ף בר דהאי אסתים כלא בגויה והאי אחזי כל דיוקניה. ואי תימא תרין ירכינדלא אתחזיין הכי הוא ודאי דהא תלת סטריין אינון רזא דתלת אחרנין:

ותו אלין אינון רזא דתורה שבכתב כללא דכולא ומכא נפקן כל שאר כגוונא דא נביאים וכתובים כלהו כחדא אל"ף איהו חד רזא דתלת גוויין כחדא דאינון אבהן וכד אבהן מתחברן כחדא אינון חד ועל דא איקרי אלף חד רישא לכל אתוון רזא דתורה שבכתב כמא דאיתמר:

ועל דא ו' ואלף רזא חדא אינון. את ו' דיוקנא דאדם רישא וגופא אתפשטותא חד. אל"ף אשלמותא דדיוקנא לאחזאה. וכי תימא ו' דאיהו אתפשטותא חד פשיטו חד תלא דיוקנין אחרנין אמאי רזא דיליה שיתא ואלף דאיהי תלת דיוקנין אמאי רזא דיליה חד:

אלא מהכא רזין דסלקין בשמא קדישא אסור לאסגאה לון בפרטא אלא לחברא כלהו ולייחדא לון כחדא למהוי חד וכד אינון כחדא בכללא חדא בדיוקיא חדא אית לפרשא לון ולמעבד פרטין דנפקי מההוא כללא דאיתחזי:

ועל [דא] כלל אתהדר למהוי פרט אתהדר למהוי כלל, כלל דא ו"ו דאתהדר למהוי פרט ברזא דשית ואיהי פשיטו חד בלחודוי. פרט אלף תלת דיוקנין מתחברן כחדא ואתהדר למהוי כלל ברזא דחד ורזא דא כלל ופרט וכלל א' ו"ו א' וכלא חד:

אל"ף פרט דאתהדר למהוי כלל ולבתר אתהדא למהוי פרט ואיהו פרט וכלל ופרט. ו"ו כלל ואתהדר למהוי פרט ולבתר אתהדר למהוי כלל ודא רזא כלל ופרט וכלל:

אל"ף פרט ואתהדר למהוי כלל כמא דאיקימנא ולבתר אתהדר למהוי פרט בגין דאיהו אל"ף והכי סלקא ברזא דאלף דרועין וגופא ואתפרשן רזין למאה וממאה לאלף ע"ד אקרי אל"ף ברזא דאל"ף אלף חד כלל אלף אלפא פרט:

ו"ו כלל ואתהדר למהוי פרט ברזא דאוקימנא ולבתר אתהדר למהוי כלל רזא דאדם חד רזא חד וכלא סלקא ברזא חדא ובמתקלא חדא למהוי כלא חד. ו"ו אתהדר למהוי כלל חד נהורא חדא כלילן בשית סטריין:

ורזא דא וירא אלקים את האור כי טוב [בראשית א ד] דא ו"ו דהוא אזיל ונהיר ברזא דימינא בכללא חדא ולבתר ויבדל אלקים בין האור ובין החשך אתהדר את דא למהוי אלף תרין דרועין דא מסטרא דא ודא מסטרא דא. חד אתקרי אור וחד אתקרי חשך אתפלג את דא (נ"א ו"); בגווייהו וכדין אתפלג מחלוקת מתרין סטריין דאינון אור וחשך דכתיב ויבדל אלקים בין האור ובין החשך מהו ויבדל דאיתפדש מחלוקת ההו אואסתכמו תרין סטריין למהוי בשלם. והבדלה דא היא הבדלת מחלוקת לאסתכמא למהוי כלא חד שלים כחדא:

ובג"כ א"ו כחדא אינון. ויקרא אלקים לאור יום דא סטרא חדא דרזא דאל"ף (נ"א ולכשך קרא לילה דא המרא חדא דרזא דאלף) לבתר דאתפרשו תרין סטריין למיעבד עובדא חד עביד ערת וחד עביד בקר כיון דעבד עובדין אסתכמו תרוייהו ואתכלילו באת ו"ו:

הה"ד ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב מסטרא דחשך ויהי בקר מסטרא דאור כיון דעבדו עובדין מיד אשתכללו לחד דכתיב יום אחד הוא רזא דאת ו"ו דאתכלילן ביה למהוי חד:

ודא הוא רזא דכתיב ויהי ולא כתיב והיה. ויהי כד אתחזיין ברזא דאלף ועבדו עובדין ואסתימו ולא אתחזון כדין כתיב ויהי. הוה והשתא לא איהו הכי דהא אתכליל ברזא דו"ו והשתא כלא יום אחד. מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהילתו [תלים קי].

פרשת בראשית מאמר יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד

ויאמר אלקים יקוו המים מתחת השמים. [בראשית א ט] דא סטרא תתאה סטרא חד דברזא דאלף דאיהי סטרא דאקרי חשך ודא איהו מתחת השמים דהא מההוא סטרא מתפרשן מיין ונבעי בנגידו דטמירו מסטרא אחרא דלעילא דאיהו ימינא:

אור דאתגניז באן אתר אתגניז ברזא דאת ו"ו וכד איהי איתגניז כולא איתגניזין סטרא אחרא גניז עמיה ועל דא מתחת השמים אל מקום אחד ודא חוה סטרא דאשתאר חד בלא חבריה כד אתגניז בקדמיתא ומההוא סטרא כד אתפלגו מיא ואתכנישו בגויה כדין איתחזי יבשתא מההוא סטרא ורזא דא הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב דהא מההוא אסטרא איתחזי ואתגליא לבתר דאיתגניזו אלין תרין סטרין אתהדר כל אלמהוי ו"ו ואסתימ כלא בגויה והוה חד.

פרשת בראשית מאמר רקיע השמים

ויאמר אלקים יהי מארת ברקיע השמים [שם יד] דא ו"ו דאיהי את דאיקרי שמים. רקיע השמים דאתפשט מניה פשיטו חד לאנהרא לארעא ולאשקאה לההוא יבשתא והאי איהו רקיע השמים מאן איהו רקיע השמים דא הוא פשיטו דאתפשט מאת ו"ו [ואתעביד רזא דלתתא. דהאי קיומא דלתתא דקיימא לתתא על אינון נהורין עילאין כלהו קיימאן בהאי רקיע פשיטו. הרנ"ש] כגוונא דא ג דא איהו פשיטו דאתפשט מאת ו"ו לאנהרא ולאשקאה לארעא כמא דאתמר:

את ו"ו דיוקנא דא אשתליל מכלא דלא איתחזון ביה כלל מכל אינון סטרין אחרנין בר חד פשיטו דגופא בלחודוי בלא דרועין וסמכין וקיימא הכי ברזא דשמא קדישא בגין למהוי זמין לגבי נוקבא לתתא:

ואע"ג דאלין סטרין אחרנין אתרשימו לגביה הכא רזא דרזין לאינון דידעי רזי דמהימנותא למנדע באן זמנא איהו אל"ף ובאן זמנא איהו ו"ו:

בזמנא דקיימא [נ"ל לאחזאה] רזי מהימנותא ולא לפא יחודא ברזא דשמא קדישא לכל עלמא כדין קיימא ברזא דאל"ף לעיינא דדא ראשיתא דכלא למיחלף מהימנותא דיחודא דקב"ה וע"ד קיימא ריש לכל אתון דהא לא אתא בר נש לעלמא אלא למילף ולמנדע למאריה. וקיימא בדיוקנא לעינהון דכלא [ואמר ליה] אוליף חכמתא דמהימנותא דמאריך ולמקצה השמים ועד קצה השמים:

וע"ד אתרשים גביה בדיוקנין (דבראשית) (נ"א דבר נש) דאתחזי למשאל ולמנדע דכתיב [דברים ד' ל"ב] כי שאל נא לימים ראשונים ודא היא שאלתא קמייתא לאשתמודע ב"נ למאריה דדא איהו ראשיתא דכלא. וכדין איהו רזא דאל"ף ראשיתא דקיימא לכל אתוון:

ובזמנא דקיימא לאזדוגא לגבי נוקבא ברזא דשמא קדישא קיימא (נ"א ברזא דו"ו) ואשתליל מכלא ולא אתחזו בר גופא בלחודוי וכלא אתקשר בנוקבא דרועא חד תחות רישא וחד דמחבקא לה:

וע"ד לא איתחזון באת ו"ו ירכין וההוא דרקיעא כלא אסתים בגויה בסתימו ברזא דרזין ואיתחזו ו"ו בלחודוי כמאן דאשתלילו מכלא וכדין איהו זמין ואתקשר לגבה דנוקבא. וע"ד זמין את ו"ו ברזא דשמא קדישא לאתחזאה כלא וקיימא ה"א בתראה שלימא ומליא כמא דאתחזי. זכאה איהו חולקיה מאן דעאל ונפק וידע אורחין ושבילין ברזא דהימנותא לאשתמודעא למאריה זכאה איהו בעלמא הדין ובעלמא דאתי.

פרשת בראשית מאמר תמצית מהמתבאר ע"כ בי"ק ו"ק

דויקנא דאת יו"ד נקודא קדמאה דסלקא במחשבה ואסתים ולא ידיע האי נקודא קיימא בסתימא דמחשבה בגין דלא אתפשט כלל ולא ידיע לאן אורחא הוא ולאן אזיל ומאן איהי ומאן נפקא. וע"ד כלהו קיימין בר בההוא נקודה [דקיימא] ברעו דמחשבה דלא אתידע כלל:

ואיהי נקודה דקיימא באת ה"א עילאה דקיימא על כל אינון שית סמכין דקאמרן ואינון חמש כדקאמרן ואינון פליאות. וע"ד איקרי רזא דא פלא ואות אלף סלקא הכא והכא כלא אות פלאות והא אוקימנא:

וכל אלין סמכין וכל אלין רתיכין דקאמרן כד סלקא ה"א בתראה לאתקשרא באת וא"ו אינון רתיכין (דלא) [נ"ל דילה] כלילן באינון רתיכין עילאין כלהו חפיין בסחרנא דנוקבא:

רזא דא כד נוקבא לא אתקשרת בדכורא חפיא לה חד קליפה תקיפא דסתים נהורה. וכד אתקשרת בדכורא חפיין לה כל הני רתיכין עילאין ותתאין אינון קליפה קדישא דחפיין לכ ואתלבשת בהו והיא אתקשרת באת ו"ו:

לעילא נטלא בה"א דנקודה עילאה סתים בגווה וכד איהי נטלא לון וכלהו בה כדין איתעבידו כלהו כגונא דא (נ"א) ואסתים נקודה עילאה דקיימא באמצעיתא איהו ו"ו דאזלא בעיגולא למעבד גופא לאסתמא להאי נקודה:

כגוונא (נ"א דה"א) אחרא עביד גופא באינון רתיכין דילה ואיהי נקודא דקיימא באמצעיתא וכדין איקרי ה"א. ה"נ האי את רזא דו"ו אינון גופא וקיימא ברזא דא והאי נקודא באמצעיתא ובג"כ כלא חד. והאי נקודה עילאה איקרי חכמה עילאה, והאי נקודה תתאה איקרי חכמה תתאה חכמה זעירא והאי ה"א וחגאי ה"א בר דהאי נקודה אתרשים בקדמיתא (בנקודה) [בלחודאה]:

י' נקודה חד עילאה דקיימא על תשעה סמכין כמא דאוקימנא אלין לא איקרון בשמהן בר באינון רתיכין דילהון אבל הני תשעה נפקי מגו בוצינא ואתרשימו תחותוי דיו"ד:

ואינון ט' ניקודין וכלהו הני נקודין תשע נפקין מאינון תשע:

ואע"ג דאמרן דהני תשע אינון תחותיה דיו"ד. עליה דיו"ד אינון. אבל אינון סמכין לה ואינון רתיכין לט' אחרנין דאינון רזא דאין סוף וכלהו קיימין ליו"ד וכל הני דלתתא אסתימו ואהדרו להאי נקודה ע"ד כל יומין:

(כאן חסר) (והחיות רצוא ושוב כו' דלא יכיל עינא למשלט בהו עד סוף הענין תמצאנו נדפס בפרשת בראשית מהזוהר דף כ"א):

פרשת בראשית מאמר אומללה יולדת השבעה

ת"ח כמה אית לון לבני נשא לאסתמרא מחוביהון ולאשתדלא ברעותא דמאריהון דהא (אין) [אינון] שבעה זכאין דהוו בישראל דאתקפו ביה בקב"ה בלבא שלים ואינון שבעה סמכין דעלמא ממש, ביומיהון אתגבר בעלמא ימינא על שמאלא וישראל על עובדי כוכבים:

וכיון דאשתלימו אינון. קמו מסטרא דשמאלא שבעה בתי דינין ממש דכלהו ע"ז כמה דאתערו חברייא דלא חרבה ארץ ישראל עד דפלו שבע בתי דינין ע"ז ודאיתו מנהון. ואלין אינון ירבעם בן נבט ובעשא בו אחיה ואחאב בן עמרי ויהוא בן נמשי ופקח בן רמליהו ומנחם בן גדי והושע בן אלה הה"ד [ירמי' טו ט] אומללה יולדת השבעה דא ארעא קדישא דילדת לון:

ת"ח כד ברא לא עביד רעותא דאבוי על אימיה רמיה לאלקאה ליה ולדברא ליה בארץ מישר הה"ד [משלי לא א] דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו. מאי אמו ודאי בת שבע אם שלמה ולא אבוי מ"ט בגין דאיהי אתפקדא על ביתא וכל גניזין וכל מאני קרבא בידה אתמסרית ואיהי בעייתא לדברא בנהא בארץ מישר דיעבדון רעותא דמלכא ועל דאיהי לא דברת להני שבע בארץ מישר ולא אלקת להון אסתחרו לסטרא דשמאלא ושלטא שמאלא על ימינא ואזלת עמהון בגלותא הה"ד [ירמי' טו ט] אומללה יולדת השבעה:

ת"ח קדמא דהוה בהו דאיהו ירבעם אתער בעלמא סטרא דשמאלא ועביד תרין עגלין דהא ענלא מסטרא דשור איחו דאיהו בשמאלא ומה דהוו תרי. רזא דתרי חילין דשמאלא אתי מיניה. [כדין] שריאת סיהרא לאתפגמא עד דאשתלימו אינון ז' מסטרא דשמאלא. כיון דאתי הושע בן אלה כדין אתפגימת סיהרא וגלו ישראל ושכינתא עמהון:

מ"ט בגין דכנסת ישראל בשבעה סליקת ובשבעה נחתת בשבעה אשתלימת ובשבעה אתפגימת. בשבעה אשתלימת כדאוקימנא ברזא דמהימנותא וזכאין דאחידן בה אברהם יצחק ויעקב יוסף משה אהרן דוד. בשבעה אתפגימת הני שבעה בת' דינין ואתתרכת מארעא קדישא:

דהא תריסר בנין רשיעין הוו להו לאינון ז' ב"ד וכדין אינון י"ב סמכין דלעילי אתברו אינון י"ב שבטין דסחרני שכינתא וישראל [אזלו] בגלותא אלא יהודה דאריכו ליה עד עשרה:

ת"ח עד דהוו בירושלם לתתא עשרה מלכין רשיעין לא אתחרבת ולא אסתלק קב"ה מינה ומירושלים דלעילא דאיהי עשיראה ושביעאה אתקריאת [ואינון עשרה מלכי דלעילא דאיהי עשיראה ושביעאה אתקריאת] ואינון עשרה מלכין דלתתא וחבעם אביה [יהורם אחזיהו] אחז מנשה אמון יהואחז יהויקים יהויכין. וכד חוה עשיראה דבהו ביש ולא אתדבק באורייתא כדין יהיב אתרא לסטרא דשמאלא לשלטאה עליה ועל ירושלים וכדין שכינתא איסתלקת וישראל

דהו בירושלים גלו ע"ד כתיב [ירמ' ו' ד] או לנו כי פנה יום דא הוא חסד עילאה דאיקרי יום. כי ינטו צללי ערב דא רזא דשמאלא דשרי לשלטאה דרא מהכא אתי חילא לסטרא דשמאלא:

ת"ח שלמה באמצעיתא איהו בין סטרא דימינא לסטרא דשמאלא (ושכינתא) [וחכמתא] דילוח אסתלקת ברזא דימינא ברזא דמהימנותא על כל בני עלמא דהא אימיה אוליפת ליה וביומוי קיימא סיהרא באשלמותא בג"ד כתיב [מ"א ה' א] ויחכם מכל האדם דאתבני בי מקדשא:

ובסוף יומוי שריא סיהרא לאתפגמא וכדין כתיב [שם יא ו] ויעש שלמה הרע בעיני ה' ולא מלא אחרי ה' כדוד אביו. לא מלא דייקא לא אשלים מה דאיהו הוי ליה לאשלמא כלא בתר דוד דאיהו מאינון שבעה סמכין ולא מלייא סיהרא אלא דאיתפגים:

בגין כך לא מנינן ליה לא עם אינון שבעה זכאין סמכין דעלמא ולא עם אינון דמרדו במאריהון אלא איהו באמצעיתא מסטרא דימינא שלים ומסטרא דשמאלא פגים:

בג"כ כתיב [מלכים א' יא] קרוע אקרע את הממלכה דא רזא דמלכא בזע פורפירא דיליה דהא ממלכה עליה דשלמה היא ואמיה איקרי ודא בת שבע. ונתתיה לעבדך. בג"כ כתיב [משלי ל כב] תחת עבד כי ימלוך ושפחה כי תירש גבירתא. ת"ח האי עבד לא אתיהיב ליה מלכות אלא מהכא הה"ד ונתתיה לעבדך וכדין שריא שפחה לשלטאה:

ת"ח בקדמיתא כתיב קרוע ולבתר אקרע קרוע זעיר דאיתקרע ממילא בגין דההוא שעתא שרייא סיהרא לאתפגמא ולבתר אקרע דאתכסיא בגלותא. וזמין קב"ה לאתבא שכינתא לאתראה ולישראל לאתרייהו ולאתפרעא מאינון דסטרא דשמאלא דעאקו לון הה"ד [עובדי' א כא] ועלו מושיעים בהר ציון רזא דימינא לשפוט (חסר הענין וע' בזוהר גדול ד"ק עמוד נ"ז) [נמצא בזוהר ח"א בהשמטות דרנ"ו סי' כ"ג]. (עוד בזוהר בסוף דף י"ד חסר זה).

פרשת בראשית מאמר השם אהו"ה

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ ראשי תיבות אהו"ה דביה לאתבריא שמיא וארעא א"ה בזה אתבריא שמיא. ו"ה ביה אתבריא ארעא וכל מה דאית בה והוא יהיב תיאובתא בכל אילנין ועשבין די בארעא והוא מה דאמרו אין לך עשב ועשב מלמטה שאין עליו מלאך מלמעלה שמכא אותו ואומר לו גדל שנאמר [איות לח לג] הידעת חוקות שמים אם תשים משטרו בארץ:

פרשת בראשית מאמר ויקרא אלקים לאור יום

עוד (בדף י"ו עמוד ב') ת"ח כתיב [בראשית א ה] ויקרא אלקים לאור יום וכתיב [שם ב] וירא אלקים את האור כי טוב דהאי אור דלתתא כד נהיר [נהיר] מחילא דאתיהיב ליה מטוב דלעילא:

ובג"כ מנין ימות החמה שס"ה מ"ט שבועין מנהון לקביל האי דרגא דצדיק דאיקרי טוב ואיהי שביעי ויניק מניה האי שמשא דלתתא שבע שבועין שבע זמנין לקבל שבע שבועין שבע זמנין דאיהו יניק מאימא עילאה דאיקרי יובל ולקבלא שני יובל דלתתא:

אשתארו משס"ה כ"ב יומין לקבל כ:

ב אתון דאורייתא דעלמא תתא אתקיים עלייהו דהא צדיק דלעילא תורה שבכתב איתקרי. וכד אשתלימו אינין שס"ה יומין תייבין תניינות לקבלא מהאי דרגא דטוב דהאי דרגא וכל אינון שבע דרגין עילאין תייבין תניינות לקבלא מן אימא עילאה:

והאי דרגא (דעשירי) [דסיהרא] דשלטא בליליא ינקא מהאי דרגא דאיתקרי (שכינה תתא דינקא מההוא) צדיק ובגין דההוא צדיק אמלי לה מההוא תפנוקין עילאין וינקא מניה איקרי סיהרא דכמא דהאי סיהרא תתאהלית לה נהורא מגרמה אלא מאי דאתיהיב לה מן שמשא הכי נמי ההוא דרגא דלעילא:

והאי דרגא איקרי ימא דחכמתא לעילא [נ"א וכמה דלעילא קיימין י"ב שבטין קדישין ג' לסטר צפון וג' לסטר מערב וג' לסטר דרום וג' לסטר מזרח, ודאי ימא דחכמתא עליירו. כך ג"כ לקבליהון לתתא י"ב שבטין קיימין סחרני משכנא כה"ג כל חד מנייהו בדוכתא דאחזי ליה ולקביל ההוא דרגא עבד שלמה לתתא ים עומד על י"ב בקר שלשה פונים צפונה כו' והאי דרגא לעילא מ"ט אקרי ים כו'] וקיימי תריסר שבטין עילאין קדישין תלתא לצפונא ותלתא לדרומא ותלתא למערבא ותלתא למדינתא וימא דחכמתא עלייהו. ולקבליהון לתתא בריסר שבטין קיימין סחרני מדבחא כי האי גוונא. ולקבל האי דרגא עבד שלמה ימא לתתא עומד על שנים עשר בקר [מ"א ז ח"ה]:

והאי ימא דלעילא מ"ט אקרי ים אלא בגין ההו אדרגא דצדיק דאמלי להאי ים אקרי יום דכתיב 0בראשית א ה) ויקרא אלקים לאור יום. וכתיב [תהילים צז יא] אור זרוע לצדיק. והאי נהיר ברזא דו"ו דשמא קדישא דביה אמלי להאי ים דאיקרי ה"א תתא בתראה דשמא קדישא:

הה"ד [קהלת ז] כל הנחלים הולכים אל הים. כל דא דרגא דצדיק דאיקרי כ"ל בגין דכל תפנוקין מניה נפקין הנחלים אינון חמש דרגין דעמיה הולכים אל הים לממלי לה:

והאי דרגא איקרי בת שבע וכד נהיר האי צדיק (להאי) [מהאי] דרגא ברזא דשבע שבועין שבע זמנין כדין שמשא תתא נהיר ברזא דשבע שבועין שבע זמנין לסיהרא:

בג"כ שנת הלבנה שנ"ד יומין מ"ט שבועין מנהון לקביל האי דרגא שביעאה ימא עילאה דגהרא מצדיק במ"ט שבועין נהורין עלאין [נ"א שנת הלבנה כמה סגי (נ"א הוי) שנ"ה יומין. מ"ט שבועין מנהון לקביל ההוא דרגא ימא דלעילא דאיהי מקבלא מיניה אשתארו כו'] אשתארו תריסר ימין לחושבן שנה לקביל תריסר שבטין דסחרני האי ימא למטר מטרת משכנא בתריסר תרעין עלאין דאית בירושלם עלאה ואורחא דאינון תרעין ינקין אינון שבטין מאימא תתא כל חד לסטריה כדחזי ליה הה"ד [יחזקאל מח לא] שער יהודה אחד:

וע"ד כתיב [ישעי' מג ז] כל הנקרא בשמי דא דרגא דצדיק דנהיר בחילא דשמי' ולכבודי בראתיו לאנהרא לההוא אתר דאקרי כבוד. בראתיו ודא ימא דחכמתא דאקרי כבוד ה' דאתגלי במשכנא יצרתיו דא רזא דיום דלתתא דאיהו לקבל כל דלעילא. ועל דא כתיב [ישעי' מה ז] יוצר אור והאי צדיק לעילא לא כתיב ביה יצירה עד דאיתגלי עבידת' לתתא ונהיר עלמא תתא מניה:

אף עשיתיו דא סיהרא לתתא הה"ד [שם] ובורא כושך כד איתחברו כדין עושה שלום שלמא לעלמא הה"ד [בראשית א' ה] ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד. כדין יחודא דלעילא יחודא לתתא שלמא לעילא שלמא לתתא:

כגוונא דא יוסף לתתא דהוא אחיד בצדיק דלעילא כד אישתלים לתתא אוסיף שלמא בכלהו עלמין ובכל יומין עילאין. כתיב הכא [שם לט י] ויהי כדברה אל יוסף יום וכתוב התם [תהלים סח י] ברוך ה' יום יום. כד לא שמע לה יום כדין יומין עילאין בשלמא וברכתא בכלהו עלמין.

פרשת בראשית מאמר אמחה את האדם

עוד לפ' הנז' דנ"ח קודם ר' יוסי פתח [ישעי' נ"ה ח'] כי לא מחשבותי כו' [בראשית ו' ז] ויאמר ה' אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה לאפקא אדם דלעילא [ואי] תימא אדם דלתתא בלחודוי. לאו לאפקא כלל משום דלא קיים דא בלא דא:

ואלמלי חכמה סתימאה דכלא כלא אתתקן כמרישא הה"ד [משלי ח יב] אני חכמה שכנתי ערמה. אל תקרי שכנתי אלא שכינתי ואלמלא האי לא קאים עלמא הה"ד ה' בחכמה יסד ארץ [שם ג יט] וכתוב [בראשית ו' ח] ונח מצא חן בעיני ה' ויאמר ה' אמחה רבי יוסי פתח וכו':

פרשת בראשית מאמר עצה"ד ושת

עוד לדף נ"ח ע"ב ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת [שם ה' ג] אוליפנא מהכא דאחרנין לא הוו בדיוקנא דיליה ודא הוא בדמותו כצלמו אתעביד כתיקונא דגופא וכתיקונא דנפשא בארץ מישר כדקא יאות ת"ח נחש אטיל זוהמא בחוה וההוא זוהמא מכשכשא הוה במעהא ולא יכיל לאצטיירא:

בגין דעד לא חטא אדם הוי אתוון גאלפא ביתא מתתקנן ביה ומתציירין ביה בהאי עלמא כיון דמטא לכך [נ"א לכ"ף] דאתתקנו דכר ונוקבא בחביבו בגתא ומלאכי עילאי קמיהו ומיד אבאיש לסמאל ברקיעא ונחת רכיב על נחש תקיף ואתחזי קמיה מיד (אתעככו) [אתערבון] אתוון:

כדין אתחבר סמאל בההוא נחש ואתעבידו חד ונטלו אתוון ועבדו מתמן ולהלאה אומנותא בישא באתוון צ"ד צי"ד והיינו צצ"ץ [וצדו. או ואחדו] לון בפתוייא בישא ועבדו אומנותא יתיר באתוון ק"ר אומנותא דשקרא בגין דאהדרן לאתהפכא אתוון באומנותא בישא. קו"ף דלא יכיל לקיימא דלית ליה רגלין כקופא קמי בני נשא לית ליה קימא רי"ש רע אלין אתהפכו באומנותא בישא עד דנפלי אדם ואיתתיה:

ובאלין אתוון ק"ר אולידו בנין ולא בקיומא. זוהמא דנחש דאשתאיב בחוה מההוא זוהמא אתיליד קין ובגין כך אשתכח קטולא בגין דנחש אומנותא דיליה קטולא הוא ואתעכבו אתוון עד הכא:

בשעתא דתב אדם בתיובתא. ואהדר כמלקדמין לשמשא בנוקביה מה כתיב ויולד בדמותו כצלמו דדא הוא מתיקונא דגופא ורוחא כדקא יאות וכתוב [קהלת ח' יד] יש הבל אשר נעשה על הארץ ואהדרו אתוון לשירותא דשי"ן תי"ו דכתיב [בראשית ד' כה] כי שת לי אלקים זרע אחר תחת הבל. שת הוה בצלם ודמות. דקדמאי לאו הכי ומהכא אתבני עלמא בגוונא אחרא דאלפא ביתא קינן מהללאל ירד אתוסף (את ג) [נ"א אתוון] [ע' זהר תרומה דקס"ח ע"א] לתקנא עקימא.

פרשת בראשית מאמר אדם וקין ושבע ארצות

סדורא דעלמא בשבע קטרין סגלגלן. שבע ארצות אינן דא לעילא מן דא ואינן ארץ אדמה ארקא גיא נשיה ציה תבל לעילא מכלהו תבל דכתיב (תהלים ט ט) והוא ישפוט תבל בצדק:

כד נפק אדם מגנתא דעדן ואתתרך מתמן אתרמי לההוא דאיקרי ארץ דאיהו אתר חשיך דלית תמן נהירו כלום ולא משמש כלום כיון דאדם עאל תמן דחיל דחילו סגי ולהט החרב המתהפכת הוה מלהטא גו סטרין גו ההוא ארץ:

כיון דנפק שבת והרהר בתשובה ארים ליה קב"ה וסליק ליה לההוא אתר דאיקרי אדמה דכתיב [בראשית ג' כ"ג] וישלחו ה' אלקים מגן עדן לעבוד את האדמה בראי אית נהירו דנהיר ודיוקנן דכוכביא ומזלי:

ותמן ציוהין דבני נשא עילאין גוברין דנפקו מאדם קדמא במאה ותלתין שנין דקא הוה משמש ברוחי נוקבי ואינן עציבין תדיר ולית בהו חדרה ואלין משטטי ונפקי לעלמא דא ומתהפכין לסטרא בישא ומהדרן תמן וצלן צלותא ומתישבן בדוכתייהו תמן וזרעין וזרעין ודרכין ואכלין וחטין לית תמן ולא חד משבע זיני תבואה. בהאי אתר אליילדו קין והבל:

כיון דחטא קין אחית ליה הקב"ה לההוא אתר דאיקרי ארץ דכתיב [שם' י"ד] דן גרשת אותי היום מעל פני האדמה מההוא אתר דאיקרי אדמה והייתי נע ונד בארץ בגין דתמן אתדחיי' ואתתרך והיה כל מוצאי יהרגני ההוא להט החרב המתהפכת:

והוה דחיל והרהר בתשובה וסליק ליה הקב"ה לארקא והוה תמן ואוליד בנין ובארקא אית נהירו דנהיר מגו שמיא וזרעין ונטעין אילנן ולית תמן חטין ולא מאינן שבע זיני תבואה:

כל אינן דתמן אינן מתולדות קין ואינן בתרין (בישין) מנהון גברין [עילאין] ומנהון זעירין לית להו דעתא שלים כשאר בני נשא דהכא זכאין אינן לזמנין [ואתהדרן לסטרא טבא] ולזמנין אהדרן לסטרא בישא ומולידין ומייתין כשאר בני נשא:

אדם היה באדמה (וארקא) עד דאוליד שת ומתמן סליק לעילא תלת [נ"א ארבע] דרגין (מקיף) [נ"א מקין] וסליק להאי אתר דאיקרי תבל ותבל דא עילאה על כלהו דרגין כיון דסליק סליק לאתר בי מקדשא דאיקרי באינן שמהן דהוה דיוריה בהו ארץ אדמה הכי אקרי:

דליג אדם תלת דוכתי גי"א נשי"ה צי"ה גיא איהו אתר בדיכתא סגי כהאי פותיא ואורכא דגיהנם. בגי"א נשי"ה וצי"ה אתבדרו אינן דבנו מגדלא ואולידו תמן על דארניזו למלכא עילאה קדישא בגין [נ"א בגו] דא קריב לנורא דדליק אית בני נשא בכל יקירו בעותרא ועפרות זהב ואבנין יקירין מאן דעאל תמן והוא מהכא מתבל. בחמידו דהוה אעותרא יהבין ליה וסליק לזמנין לדוכתא דאיקרי נשיה בגין דיתנשי מתמן ונחית להאי גיא דלא ידע אתר דהוה מתמן:

גי"א דא הוא באמצעות דעילא ותתא דא אקרי גי בן הנם ורצועה הדא נפקא מתמן לעילא להאי תבל ואקרי אוף הכי גי בן הנם ותמן פתחא דגיהנם ואינן בני אנשא דתמן בנין דא כלהו ידעי בחרשין וחכמאן ותמן זרי ונטעי אילנן ולית תמן חטין ולא חד משבעה מינין:

בנשי"ה אית בני נשא קטעין זעירין ולית להון חוטמין בר תרין נוקבין דנפקא בהו רוחא וכל מה דעבדי מיד משתכחי וע"ד איקרי נשיה וזרעי נטעי אילנן ולית תמן חטים ולא משבע זיני:

ציה הוא אתר כשמיה ביבשותא בכלאתמן בני נשא שפירן בחיזו ומגו דההוא ציה כד ידעי אתר
דמקורא דמיין נבעין עלאין תמן ולזמנין דסלקין מגו מיין להאי תבל ואינון בני מהימנותא יתיר
מבני נשא אחרנין וביניהו דיורין טבן ועותרא סגי וזרעי זעיר מגו יבשותא דהתם ונטעי אילנין
ולא מצליחיין ותיאובתא דלהון לבני נשא דהכא:

ומכלהו לית דאכלי נהמא בר אלין רהכא בתבל דהא לעילא מכל אלין תבל דכתיב והוא ישפוט
תבל בצדק. כגוונא דכל אלין ארעאן אית בהאי תבל וכל אלין שמהן אית בהון אוף הכי בגין
דאיהו שביעאה. אית הכא אוף הכי כגוונא [דאינון דוכתי תחומין ודוכתי. והכא אקרי כחו"ח
כגוונא] דההוא דוכתא דלתתא וכל אלין בדירין דבני נשא משניין אלין מאלין דכתיב [תהלים
קד כד] מה רבו מעשיך ה'.

hebrew.grimoar.cz